

«Μαγικά Χριστούγεννα»

Εφημερίδα της Δ2 τάξης του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Πρέβεζας
Δεκέμβριος 2023 / Αριθμός Φύλλου 1

Διαβάστε επίσης:

Ερμηνεία της εικόνας της Γέννησης του Κυρίου σελ. 1
Λίγη παράδοση σελ.2
Να τα πούμε; σελ. 2
Το νόημα των Χριστουγέννων σελ. 3
Λίγη ατμόσφαιρα... (κατασκευή) σελ. 3
Ας τραγουδήσουμε σελ. 4
Ώρα για λογοτεχνία σελ. 4
Πεινάσατε;
Ας δούμε μερικές λιχουδιές σελ. 5
Η ιστορία της βασιλόπιτας σελ. 6
Λίγο γέλιο σελ. 7
Οι γρίφοι των Χριστουγέννων σελ. 7
Οι 10 Καλύτερες Παιδικές Χριστουγεννιάτικες Ταινίες σελ. 7
Κόκκινη κλωστή δεμένη
Χριστουγεννιάτικο παραμύθι σελ. 8
Ώρα για παιχνίδι! σελ. 11

Πλησιάζουν μέρες γιορτών, εκδηλώσεων, παραδόσεων, εθίμων και λιχουδιών...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Ας θυμηθούμε... Τι γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα;

Χριστός γεννάται σελ. 1

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Ήξερες ότι... υπάρχουν

2 Άγιοι

Βασίληδες; σελ. 4

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Συντακτική Ομάδα:

1. Γέρος Άγγελος
2. Δασκάλου Ειρήνη
3. Καπότος Χρήστος
4. Κλάπα Νεφέλη
5. Κώτση Ελευθερία
6. Μαυροκέφαλος Φώτης
7. Μπάμπος Βαγγέλης
8. Ναστούλη Δανάη
9. Νόκα Νικόλα
10. Παπουτσής Γιώργος
11. Ράπτης Γιώργος
12. Ρετσίνα Κωνσταντίνα
13. Τασούλα Μελίτα
14. Τσάπη Μάρθα

Το σχολείο μας συμμετέχει στις εκδηλώσεις της πόλης μας σελ. 7

Οι μαθητές του Δ2 σας εύχονται
Καλά Χριστούγεννα και
ευτυχισμένο το Νέο Έτος!

Η ιστορία των Χριστουγέννων

Πριν πολλά χρόνια, ζούσε σε μια πόλη της Ναζαρέτ μια νέα και καλή γυναίκα που την έλεγαν Μαρία. Μια μέρα, φως πλημμύρισε όλο τον τόπο κι ο Αρχάγγελος Γαβριήλ παρουσιάστηκε μπροστά της. «Μη φοβάσαι Μαρία», της είπε. «Σου φέρνω ευχάριστα νέα. Ο Θεός σε διάλεξε να γίνεις η μητέρα του Γιου του. Θα αποκτήσεις ένα μωρό που θα το ονομάσεις Ιησού».

Στην ίδια πόλη ζούσε ένας ξυλουργός που τον έλεγαν Ιωσήφ. Ο Ιωσήφ προστάτευε κι αγαπούσε τη Μαρία. Ο άγγελος παρουσιάστηκε και σε κείνον και του είπε ότι η Μαρία θα έφερνε στον κόσμο τον Γιο του Θεού. Τότε, εκείνος, γεμάτος χαρά, έτρεξε στη Μαρία και της διηγήθηκε όσα του είπε ο άγγελος.

Μια μέρα, ήρθε μια διαταγή απ' τον κυβερνήτη της χώρας. Όλοι οι κάτοικοι έπρεπε να επιστρέψουν στον τόπο που γεννήθηκαν για να μετρηθούν. Ο Ιωσήφ άρχισε ν' ανησυχεί πολύ. Αυτός και η Μαρία έπρεπε να πάνε στη Βηθλεέμ, μια πόλη που ήταν πολύ μακριά και η Μαρία ήταν έτοιμη να γεννήσει το μωρό της.

Την άλλη μέρα, μόλις χάραξε, ξεκίνησαν. Ο Ιωσήφ με τα πόδια, η Μαρία καβάλα σ' ένα γαίδαρο. Ο δρόμος ήταν μακρύς και δύσκολος. Κατάφεραν να φθάσουν στη Βηθλεέμ αργά το απόγευμα. Η πόλη ήταν γεμάτη κόσμο. Ο Ιωσήφ προσπάθησε να βρει κάποιο μέρος για να μείνουν το βράδυ, αλλά όλα τα δωμάτια ήταν γεμάτα. Η Μαρία ήταν τόσο κουρασμένη, που με δυσκολία στεκόταν στα πόδια της.

Στο τέλος, ένας ταβερνιάρης τους λυπήθηκε και τους είπε: «Όλα τα δωμάτια είναι γεμάτα, αλλά μπορείτε να μείνετε στο στάβλο μου. Εκεί είναι καθαρά και ζεστά». Ο Ιωσήφ τον ευχαρίστησε και πήγαν στο στάβλο. Ο σανός ήταν μαλακός και μύριζε όμορφα. Η Μαρία και ο Ιωσήφ ήταν κατάκοποι. Έτσι ξάπλωσαν για να ξεκουραστούν.

Εκείνη τη νύχτα, η Μαρία γέννησε το μωρό της. Ήταν αγόρι, όπως το είχε πει ο άγγελος. Το ονόμασαν Ιησού. Η

Μαρία το τύλιξε σε μια κουβέρτα και το ξάπλωσε μέσα σε μια φάτνη, που ήταν ζεστά και μαλακά. Η Μαρία και ο Ιωσήφ κοιτούσαν το μωρό με λατρεία. Το ένιωθαν κι οι δυο ότι ήταν ένα ξεχωριστό μωρό.

Στον λόφο πάνω απ' την πόλη μερικοί βοσκοί πρόσεχαν τα πρόβατά τους. Ξαφνικά, ο ουρανός γέμισε φως και παρουσιάστηκε ένας άγγελος. Οι βοσκοί έπεσαν στη γη τρομοκρατημένοι. «Μη φοβάστε. Σας φέρνω καλά νέα», τους είπε ο άγγελος. «Σήμερα γεννήθηκε ένα παιδί. Είναι ο Γιος του Θεού. Το πιο λαμπρό αστέρι θα σας οδηγήσει να τον βρείτε στη Βηθλεέμ, μέσα σε μια φάτνη».

Οι βοσκοί κοιτούσαν με θαυμασμό τον ουρανό, που είχε γεμίσει με αγγέλους που τραγουδούσαν. Ένα μεγάλο και λαμπερό αστέρι φώτιζε όλη την πλάση. «Πρέπει να πάμε να βρούμε αυτό το παιδί», είπε ο ένας. «Να του πάμε για δώρο ένα απ' τα νεογέννητα αρνάκια μας». Έτσι, λοιπόν, ακολούθησαν το άστρο κι έφτασαν στη βηθλεέμ. Βρήκαν τον Ιησού μέσα στο στάβλο, μαζί με τη Μαρία και τον Ιωσήφ. Συγκινημένοι έπεσαν στα γόνατα και του πρόσφεραν το δώρο τους.

Πολύ μακριά, σε μια χώρα της Ανατολής, ζούσαν τρεις σοφοί άνθρωποι. Μια μέρα, είδαν ένα πολύ λαμπρό αστέρι στον ουρανό. Ήθελαν να μάθουν τι σήμαινε. Έψαξαν στα βιβλία τους για να βρουν την απάντηση. «Ένας νέος και μεγάλος βασιλιάς γεννήθηκε», είπαν. «Αυτό δείχνει το λαμπρό αστέρι». Πρέπει να πάμε να τον βρούμε για να τον προσκυνήσουμε. Το άστρο θα μας οδηγήσει».

Οι τρεις σοφοί ξεκίνησαν για το μακρύ ταξίδι τους. Το άστρο έλαμπε μπροστά τους μέρα και νύχτα. Κάποτε, έ-

φτασαν στο παλάτι του βασιλιά Ηρώδη. Όταν έμαθε ο βασιλιάς πού πήγαιναν οι τρεις σοφοί, δεν ευχαριστήθηκε καθόλου. «Πρέπει να βρείτε το νέο βασιλιά και να μου πείτε πού βρίσκεται», τους είπε χωρίς να δείξει το θυμό του.

Οι σοφοί ακολούθησαν το άστρο για πολλά χιλιόμετρα μέχρι που αυτό σταμάτησε ακριβώς πάνω απ' το στάβλο που βρισκόταν ο Ιησούς.

«Ψάχνουμε για το νεογέννητο βασιλιά», είπαν. «Ένα λαμπρό αστέρι μας οδήγησε από πολύ μακριά ως εδώ». Τότε, ο Ιωσήφ τους έδειξε τη φάτνη. Αυτοί κατάλαβαν και γονάτισαν μπροστά στον Ιησού. Του πρόσφεραν πολύτιμα δώρα: χρυσό, λίβανι και σμύρνα.

Την επόμενη μέρα, οι τρεις σοφοί ξεκίνησαν για το παλάτι του Ηρώδη. Στο δρόμο σταμάτησαν κάπου να ξεκουραστούν. Η κούραση τούς έκλεισε βαριά τα βλέφαρα. Στον ύπνο τους είδαν έναν άγγελο που τους προειδοποίησε: «Μην πάτε στον Ηρώδη! Θέλει να κάνει κακό στον Ιησού!». Έτσι οι σοφοί άλλαξαν δρόμο και δεν πήγαν ποτέ στον Ηρώδη.

Η Μαρία και ο Ιωσήφ ήταν πολύ χαρούμενοι και πολύ περήφανοι. Ήξεραν ότι το μωρό τους ήταν σ' αλήθεια ο Γιος του Θεού. Ήξεραν ότι ήταν ξεχωριστός. Κι ακόμη ήξεραν ότι, σαν θα μεγάλωνε, θα 'χε πολλά να κάνει για τούτο τον κόσμο. Κι όλοι οι άνθρωποι θα τον λάτρευαν σ' όλη τη γη και θα θυμόντουσαν τη Γέννησή του γιορτάζοντας εκείνη τη μέρα, σαν μια ημέρα ΑΓΑΠΗΣ και ειρήνης.

Ερμηνεία της εικόνας της Γέννησης του Κυρίου

Το **μαύρο τριγωνικό σπήλαιο** συμβολίζει τη σκοτεινιά του προχριστιανικού κόσμου.

Μέσα στη φάτνη βρίσκεται το «**Παιδίον**» τυλιγμένο σε λευκά σπάργανα. Πίσω απ' τη φάτνη βρίσκονται δύο ζώα, ένα **βόδι** κι ένα **γαϊδουράκι**. Η παρουσία τους εκεί εξηγείται από την προφητεία του Ησαΐα: «Γνωρίζει το βόδι τον ιδιοκτήτη του και ο όνος τη

φάτνη του Κυρίου του. Ο Ισραήλ όμως δε με γνωρίζει και ο λαός μου δε με καταλαβαίνει».

Οι **άγγελοι** βρίσκονται στο πάνω μέρος της εικόνας. Οι μισοί δοξολογούν τον Θεό και οι άλλοι φέρνουν την καλή αγγελία στους ποιμένες. Ο **αστέρας** δείχνει τη φάτνη.

Στο κέντρο της εικόνας βρίσκεται η **Παναγία**. Είναι η πιο μεγάλη απ' όλα τα άλλα πρόσωπα για να τονισθεί η συνεισφορά της στη σωτηρία του ανθρώπου.

Στο κάτω μέρος της εικόνας εμφανίζεται ο **Ιωσήφ**, σκεπτικός για όλα όσα συμβαίνουν. Δίπλα του, μεταμφιεσμένος με τη μορφή γέροντα, ο **Σατανάς** προσπαθεί να σπείρει αμφιβολία στην ψυχή του δίκαιου γέροντα. Επιτείνει μάλιστα τις αμφιβολίες του Ιωσήφ για την παρθενία της Θεοτόκου μπηγώντας στη γη το ραβδί του και υπαινισσόμενος ότι όσο είναι δυνατόν το ξερό ραβδί να βλαστήσει, άλλο τόσο η Παναγία είναι δυνατόν να είναι Παρθένος. Όμως το ραβδί πετάει φύλλα!

Τέλος, ο Ιωσήφ ζωγραφίζεται στην άκρη της εικόνας κι όχι μαζί με την Παναγία και το Χριστό γιατί δεν είναι πατέρας, αλλά μόνο προστάτης της οικογένειας.

Στην άλλη μεριά της εικόνας είναι οι **Μάγοι** (δηλ. αστρολόγοι, βασιλιάδες, ιερείς) άλλοτε πεζοί και άλλοτε πάνω σε καμήλες κρατώντας τα δώρα τους έρχονται απ' την Ανατολή για να προ-

σκυνήσουν τον «νεογέννητο βασιλιά των Ιουδαίων». Μπροστά τους είναι το Αστέρι, το μήνυμα που στάλθηκε από τον Ουρανό για να τους οδηγήσει στον αναμενόμενο Λυτρωτή.

Στο κάτω δεξί μέρος της εικόνας ζωγραφίζεται το πρώτο **λουτρό**. Δεν μαρτυρείται στα ιερά Ευαγγέλια κι ούτε μπορεί να έγινε στην ερημιά του σπηλαίου. Δηλώνει, όμως, έτσι ο αγιογράφος την ανθρώπινη φύση του Κυρίου. Ο Χριστός ήταν και άνθρωπος και είχε τις απαιτήσεις της ανθρώπινης φύσης.

Λίγη παράδοση

Έθιμα Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς:

1. Τα γλυκά των εορτών, δηλαδή τα μελομακάρονα, οι κουραμπιέδες, οι δίπλες και η βασιλόπιτα της Πρωτοχρονιάς.

2. Το Χριστόψωμο ή το ψωμί του Χριστού, όπως δηλώνει και το όνομά του, είναι ένα ψωμί σε μορφή κουλούρας με γλυκάνισο που παρασκεύαζαν οι νοικοκυρές του κάθε σπιτιού την παραμονή των Χριστουγέννων.

3. Το σπάσιμο του ροδιού με την αλλαγή του χρόνου γίνεται σε πολλά σπίτια για να συμβολίσει την ευφορία και να φέρει καλή τύχη στην οικογένεια.

4. Οι Καλικάντζαροι είναι κακά πνεύματα και ζουν στον κάτω κόσμο, ο οποίος συνδέεται με τον δικό μας μέσω ενός δέντρου. Αυτοί σύμφωνα με τον μύθο μπορούν να ανέβουν στον κόσμο μας από τις 25 Δεκεμβρίου μέχρι τις 6 Ιανουαρίου και προκαλούν προβλήματα επειδή ο Χριστός δεν έχει ακόμα βαπτιστεί.

5. Συνηθίζεται την παραμονή των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Φώτων τα παιδιά να τραγουδούν τα κάλαντα σε σπίτια της γειτονιάς και κρατούν στα χέρια τους μεταλλικά τριγωνάκια.

Να τα πούμε:::

Κάλαντα Χριστουγέννων

Καλήν εσπέραν άρχοντες κι αν είναι ορισιός σας Χριστού τη Θείαν Γέννησιν να πω σ' άρχοντικό σας.

Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλει, οι ουρανοί αγάλλονται, χάρει η φύσις όλη.

Εν τω σπηλαίω τίκτεται εν φάτνη των αλόγων ο Βασιλεύς των ουρανών και Ποιητής των όλων.

Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε, πέτρα να μη ραγίσει κι ο νοικοκύρης του σπιτιού, χίλια χρόνια να ζήσει.

Ηπειρώτικα Κάλαντα

Ελάτε εδώ γειτόνισσες
Και εσείς γειτονοπούλες,
Τα σπάργανα να φτιάξουμε
και το Χριστό ν' αλλάξουμε.

Τα σπάργανα για το Χριστό,
Ελάτε όλες σας εδώ.

Να πάμε να γυρίσουμε
Και βάγια να σκορπίσουμε
Να βρούμε και την Παναγία
οπού μας φέρνει τη χαρά.

Τα σπάργανα για το Χριστό,
ελάτε όλες σας εδώ.

Κοιμάται στα τριαντάφυλλα,
γεννιέται μες στα λούλουδα.
Γεννιέται μες στα λούλουδα
κοιμάται στα τριαντάφυλλα.

Τα σπάργανα για το Χριστό,
ελάτε όλες σας εδώ.

Τα σπάργανα να φτιάξουμε
και το Χριστό ν' αλλάξουμε.

Κάλαντα Πρωτοχρονιάς
Αρχιμηνιά κι Αρχιχρονιά
ψηλή μου δεντρολιβανιά
κι αρχή καλός μας χρόνος
εκκλησιά με τ' άγιο θρόνος.

Αρχή που βγήκε ο Χριστός
άγιος και Πνευματικός,
στη γη να περπατήσει
και να μας καλοκαρδίσει.

Άγιος Βασίλης έρχεται,
και δεν μας καταδέχεται,
από την Καισαρεία,
συ' σαι αρχόντισσα κυρία.

Βαστά εικόνα και χαρτί
ζαχαροκάρνο, ζυμωτή
χαρτί και καλαμάρι
δες και με-δες και με το παλικάρι.

Το καλαμάρι έγγραφε,
τη μοίρα του την έλεγε
και το χαρτί-και το χαρτί ομίλει
Άγιε μου-άγιε μου καλέ Βασίλη.

Κάλαντα Φώτων

Σήμερα τα Φώτα κι ο φωτισμός
η χαρά μεγάλη κι ο αγιασμός
Κάτω στον Ιορδάνη τον ποταμό
κάθετ' η κυρά μας, η Παναγιά.

Καλημέρα, καλησπέρα,
καλή σου μέρα αφέντη με την κυρά
Καλημέρα, καλησπέρα,
καλή σου μέρα αφέντη με την κυρά

Όργανο βαστάει, κερι κρατεί
και τον Άη Γιάννη παρακαλεί
Άη Γιάννη αφέντη και βαπτιστή,
βάπτισε κι εμένα Θεού παιδί,

Ν' ανεβώ στον ουρανό
να μαζέψω ρόδα και λιβανο,
Ν' ανεβώ στον ουρανό
να μαζέψω ρόδα και λιβανο.

Το νόημα των Χριστουγέννων

Τα Χριστούγεννα ή αλλιώς η Γέννηση του Χριστού είναι το σημαντικότερο γεγονός της ανθρωπότητας. Είναι η γέννηση του Θεανθρώπου Χριστού

που άλλαξε την ιστορία. Είναι η λαμπρότερη μέρα και η πιο φωτεινή που μας έδωσε έναν σκοπό. Είναι η μέρα της ελευθερίας του ανθρώπου από τα δεσμά του.

Όταν ήρθε ο Χριστός στη γη μας έδωσε την αγάπη, την ελευθερία και μας δίδαξε την απλότητα και την ταπεινότητα. Μέσα από την ζωή, τα διδάγματα και τα θαύματα δίδαξε πως πρέπει να συμπεριφερόμαστε σε αυτή τη ζωή. Ο περισσότερος κόσμος όμως σήμερα αντιλαμβάνεται με διαφορετικό τρόπο τα Χριστούγεννα. Όταν πλησιάζουν οι μέρες των Χριστουγέννων τρέχουν να αγοράσουν πολλά δώρα. Ακόμα να κάνουν ωραία και νόστιμα χριστουγεννιάτικα φαγητά και άλλα διάφορα πράγματα. Παντού υπάρχουν προσφορές σε δέντρα, στολίδια, ρούχα, παιχνίδια, χριστουγεννιάτικες ελκυστικές συσκευασίες, δώρα κλπ για να προσελκύουν οι καταστηματαρχες όσο περισσότερο γίνεται τους πελάτες. Ακόμα και το στολισμα των χριστουγεννιάτικων δέντρων, παρόλο που είναι ξενόφερτη παράδοση και έχει εμπορική σημασία, πρέπει να το στολίζουμε με ευλάβεια. Πρέπει να βλέπουμε το φωτεινό αστέρι στην κορυφή του δέντρου ως το φωτεινό άστρο που έδειχνε τον δρόμο στους τρεις μάγους για την έλευση του Θεάνθρώπου και ότι αυτό το αστέρι είναι ο Χριστός που φωτίζει και καθοδηγεί τους ανθρώπους. Ακόμη τα λαμπάκια δείχνουν τη φώτιση του Χριστού. Επίσης η φάτνη που τοποθετούμε κάτω από το δέντρο μας μας δείχνει πως ο Θεάνθρωπος γεννήθηκε ταπεινός σε ένα στάβλο με ζώα.

Σημαντικό είναι τα δώρα που ανταλλάζουμε να μην είναι καταναλωτικού περιεχομένου αλλά να δίνονται με αγάπη και ταπεινότητα. Δεν έχει σημασία πόσο ακριβό και καλύτερο από τα άλλα θα είναι αλλά πόσο αναγκαίο στην ζωή αυτού που θα το παραλάβει και θα τον κάνει να νιώσει καλύτερα.

Ας δοκιμάσουμε να φτιάξουμε εμείς φέτος τα δώρα...

Λίγη ατμόσφαιρα... (κατασκευή)

Η παρακάτω Χριστουγεννιάτικη κατασκευή είναι εύκολη, γιορτινή και θα γεμίσει το σπίτι με μαγικά αρώματα. Μπορείς να διαφοροποιήσεις την διακόσμηση της σε περισσότερο ή λιγότερο Χριστουγεννιάτικη ανάλογα με τη την προορίζεις.

Για να την φτιάξεις ακολούθησε τις οδηγίες και βρες τα υλικά που θα χρειαστείς.

Υλικά:

ξύλο κανέλας
κερί της αρεσκείας σου
αποξηραμένα ξύλα κανέλας
δαντέλα

ψαλίδι

κόλλα για κερι

θερμόκολλα (σιλικόνη)

Διαδικασία:

Βήμα 1: Δοκίμασε να στερεώσεις τα ξύλα κανέλας στο κερι (χωρίς να τα κολλήσεις), για να δεις περίπου πόσα θα χρειαστείς και αν είναι στο σωστό ύψος. Είναι σημαντικό βήμα προκειμένου να μην κάνεις κάποιο λάθος που δεν μπορείς να διορθώσεις μετά.

Βήμα 2: Αφού αποφάσισες πως θες να δείχνει το κερι σου, κόλλησε (κόλλα για κερι) τα ξύλα κανέλας ένα ένα προσέχοντας να είναι ίσια. Είναι καλύτερα αν βάζεις την κόλλα στο ξύλο κανέλας και μετά ακουμπάς το ξύλο στο κερι παρά το αντίθετο. Άφησε το να στεγνώσει τουλάχιστον 4 ώρες.

Βήμα 3: Μέτρησε την περίμετρο του κεριού για να δεις πόση δαντέλα θα χρειαστείς. Υπολόγισε λίγο μήκος ακόμα για να είσαι σίγουρη και αν περυσέψει το κόβεις. Κόψε τη δαντέλα (άφησε μερικά χιλιοστά παραπάνω), αφού τη γυρίσεις γύρω από το κερι, κόλλησε τη με σιλικόνη.

Βήμα 4: Αφού τελειώσεις και στεγνώσει μπορείς να διακοσμήσεις το κερι

σου με διάφορα αποξηραμένα διακοσμητικά ή ακόμα και ξύλινα Χριστουγεννιάτικα στολίδια.

Ας τραγουδήσουμε

Τραγούδι: Άγια Νύχτα
Άγια Νύχτα, σε προσμένουν
με χαρά οι Χριστιανοί
και με πίστη ανυμνούμε,
το Θεό δοξολογούμε
μ' ένα στόμα, μια φωνή,
ναι, με μια φωνή...

Η ψυχή μας φτερουγίζει
πέρα στ' άγια τα βουνά,
όπου ψάλλουν οι αγγέλοι
απ' τα ουράνια θεία μέλη,
στο Σωτήρα "Ωσαννά"
ψάλλουν "Ωσαννά"

Στης Βηθλεέμ ελάτε όλοι
τα βουνά τα ιερά
και μ' ευλάβεια μεγάλη
'κει που Άγιο Φως προβάλλει
προσκυνήστε με χαρά
ναι, με μια χαρά.

Ωρα για λογοτεχνία

Ποιήματα

Χριστουγεννιάτικο δέντρο
Καμπανούλες, καμπανούλες
κρεμαστές μικρές χαρούλες,
και μπαμπάκι αντί για χιόνια
στα μικρά του δέντρου κλώνια.

Μπάλες μπάλες και κεράκια
κι αναμμένα φαναράκια,
και παιχνίδια κι αγγελούδια
κι άλλα χίλια δυο καλούδια.

Κάτω χαμηλά στη βάση
μάγοι και βοσκοί έχουν φτάσει,
και προς της κορφής τα μέρη
φέγγει λαμπερό ένα αστέρι.

Χριστός γεννιέται

Χριστός γεννιέται σήμερα
στης Βηθλεέμ την πόλη
ο ουρανός αγάλλεται
χαίρεται η φύση όλη.

Φέρνει στον κόσμο μήνυμα
αγάπη και ειρήνη
χαρά σε όλα τα παιδιά
πόλεμος να μη γίνει.
Χριστούγεννα

Ο Αη Βασίλης
τα δώρα μοιράζει
σε όλα τα παιδιά
και αφήνει χρώματα πολλά!

Ο Χριστούλης με χαρά
προσέχει όλα τα παιδιά!
Οι άγγελοι θα έρθουν
στη φάτνη θα κατέβουν
στο Χριστούλη μας που γεννιέται
μες στην παγωνιά!

Χριστούγεννα

Χριστούγεννα σιμώνουν
μεγάλη εορτή,
χαρά σ' όλο τον κόσμο,
χαρά σ' όλη τη γη.

Στο δέντρο του Χριστού μας
ολόχαρα παιδιά,
εμπρός ας τραγουδάμε,
μ' αγάπη στην καρδιά!

Οι καμπάνες των Χριστουγέννων

Χαρούμενα οι καμπάνες
απόψε θα χτυπήσουν
τη γέννησή σ' όλους
Χριστέ, να διαλαλήσουν.

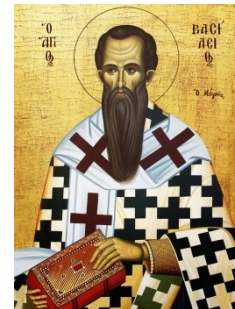
Στις εκκλησίες θα πάνε
παιδιά, νέοι και γέροι
κι από ψηλά θα φέγγει
το μαγικό το αστέρι.

Γονατιστοί στη φάτνη
όλοι θα προσκυνήσουν
και στο Χριστό για δώρα
αγάπη θα χαρίσουν.

Ήξερες ότι... υπάρχουν

2 Άγιοι Βασίλιδες:

Άγιος Βασίλης - Santa Claus

Για τους Ορθόδοξους χριστιανούς ο Άγιος Βασίλης είναι ο Μέγας Βασίλειος, ο οποίος γεννήθηκε και έζησε στην Καισάρεια της Καπ-

παδοκίας και αφιέρωσε σχεδόν όλη του τη ζωή στη βοήθεια προς τον συνάνθρωπο. Θεωρείται στην παγκόσμια ιστορία ως ο εμπνευστής αλλά και πρώτος δημιουργός της οργανωμένης φιλανθρωπίας. Σύμφωνα με την παράδοση ο Μέγας Βασίλειος ήταν φιλόλιγνος, με μαύρα μάτια και γένια. Πέθανε στις 31 Δεκεμβρίου του 378. Την 1η Ιανουαρίου του 379, ημέρα του ενταφιασμού του, διατηρείται η παράδοση απ' όλους τους χριστιανικούς λαούς ότι φέρνει ευλογία και καλή τύχη στη νέα χρονιά. Υπήρξε κορυφαίος θεολόγος και ένας από τους Τρεις Ιεράρχες, που θεωρούνται προστάτες της παιδείας.

Στη Δύση το πρόσωπο του Αγίου Βασιλείου έχει ταυτιστεί με την ιστορία του Αγίου Νικολάου που διακρίνεται επίσης για τη γενναιοδωρία

του. Στην ιστορία του Αγίου Νικολάου οι βόρειοι λαοί έχουν προσθέσει στοιχεία των δικών τους παραδόσεων (τάρανδοι, έλκηθρο, άστρο του Βορρά, μεγάλες κάλτσες κ.λπ.), μια κουλτούρα που τον συνοδεύει μέχρι σήμερα και δημιουργεί τη σημερινή φιγούρα του Santa Claus με όλα τα χαρακτηριστικά του. Στα ελληνικά δεδομένα η μετατροπή αυτή φαίνεται να πέρασε περίπου στη δεκαετία του 1950-1960, κυρίως στον αστικό πληθυσμό, από τους έλληνες μετανάστες που με τις ευχετήριες κάρτες τους εισήγαγαν τον «Δυτικό» Άγιο Βασίλη.

Πεινάσατε;

Ας δούμε μερικές λιχουδιές

Το μπισκότο του Αϊ-Βασίλη

Υλικά:

150 γρ. βούτυρο
150 γρ. καστανή ζάχαρη
75 γρ. κρυσταλλική ζάχαρη
ξύσμα πορτοκαλιού, από 1 πορτοκάλι
1 πρέζα αλάτι
2 αυγά, μέτρια
1 κ.γ. εκχύλισμα βανίλιας
280 γρ. αλεύρι γ.ο.χ.
1/2 κ.γ. μαγειρική σόδα
1/2 κ.γ. κανέλα, σε σκόνη
1/2 κ.γ. τζίντζερ, σε σκόνη
1 πρέζα τριμμένο γαρίφαλο
Για τη σύνθεση

150 γρ. σοκολατένια κουφετάκια

Εκτέλεση:

Βάζουμε στον κάδο του μίξερ το βούτυρο, την καστανή και κρυσταλλική ζάχαρη, το ξύσμα πορτοκαλιού, το αλάτι, και χτυπάμε με το φτερό σε δυνατή ταχύτητα για 3-4 λεπτά να αφρατέψει το μείγμα.

Αφαιρούμε τον κάδο από το μίξερ, προσθέτουμε τα αυγά, το εκχύλισμα βανίλιας, και ανακατεύουμε με μια μαρίζ.

Ρίχνουμε σε ένα μπολ το αλεύρι, τη σόδα, την κανέλα, το τζίντζερ, το γαρίφαλο, και ανακατεύουμε με μια μαρίζ απαλά να ομογενοποιηθούν τα υλικά. Ρίχνουμε τα στερεά υλικά του μπολ στον κάδο του μίξερ και ανακατεύουμε με τη μαρίζ μέχρι να ομογενοποιηθούν.

Μεταφέρουμε τη ζύμη σε ένα μπολ, καλύπτουμε με διαφανή μεμβράνη, και βάζουμε στο ψυγείο για 2-3 ώρες.

Προθερμαίνουμε τον φούρνο στους 170° C στον αέρα.

Χωρίζουμε τη ζύμη σε 4 κομμάτια, τα πλάθουμε σε μεγάλα μπισκότα, και τοποθετούμε 2 σε κάθε ταψί.

Ψήνουμε στον φούρνο για 13-14 λεπτά το κάθε ταψί.

Αφαιρούμε το ταψί από τον φούρνο και αφήνουμε τα μπισκότα στην άκρη λίγο να κρυώσουν.

Τοποθετούμε από πάνω τα σοκολατένια κουφετάκια και προαιρετικά προσθέτουμε βρώσιμα χριστουγεννιάτικα διακοσμητικά.

Μπισκότα με 3 υλικά

Υλικά:

2 μπανάνες, ώριμες
40 γρ. ξανθές σταφίδες
120 γρ. νιφάδες βρόμης

Εκτέλεση:

Προθερμαίνουμε τον φούρνο στους 180ο C στον αέρα.

Σε ένα μπολ βάζουμε τις μπανάνες και τις λιώνουμε με τα χέρια μας ή με ένα πιρούνι μέχρι να γίνουν πουρές.

Προσθέτουμε τις σταφίδες, τη βρόμη και ανακατεύουμε τα υλικά με τα χέρια μας μέχρι να ομογενοποιηθούν.

Παίρνουμε 1 κ.σ. από το μείγμα και την τοποθετούμε σε ένα ταψί με λαδόκολλα. Επαναλαμβάνουμε την ίδια διαδικασία για το υπόλοιπο μείγμα. Προσέχουμε να έχουν μια μικρή απόσταση τα μπισκότα μεταξύ τους.

Ψήνουμε για 15 λεπτά.

Αφαιρούμε το ταψί από τον φούρνο και το τοποθετούμε πάνω σε μια σχάρα ώστε να κρυώσουν καλά τα μπισκότα.

Κουραμπιέδες της γιαγιάς

Υλικά:

300 γρ. βούτυρο, ανάλατο, σε θερμοκρασία δωματίου

150 γρ. άχνη ζάχαρη

2 κ.σ. κονιάκ

2 κ.σ. ροδόνηρο

1 βανιλίνη

1 πρέζα αλάτι

150 γρ. αμύγδαλα, με φλούδα, καβουρδισμένα

450 γρ. μαλακό αλεύρι

1/2 κ.γ. μπέικιν πάουντερ

Για το σερβίρισμα

ροδόνηρο

άχνη ζάχαρη

Εκτέλεση:

Προθερμαίνουμε τον φούρνο στους 170° C στον αέρα.

Στρώνουμε ένα φύλλο λαδόκολλας σε ένα ταψί.

Βάζουμε στον κάδο του μίξερ το βούτυρο και τη ζάχαρη άχνη, και χτυπάμε με το φτερό ή το σύρμα σε δυνατή ταχύτητα για 7-8 λεπτά, μέχρι να αφρατέψει το μείγμα.

Αφαιρούμε τον κάδο από το μίξερ, προσθέτουμε το κονιάκ, το ροδόνηρο, τη βανιλίνη και το αλάτι, και ανακατεύουμε με ένα κουτάλι.

Ρίχνουμε τα αμύγδαλα στον πολυκόφτη, και τα χτυπάμε για λίγα δευτερόλεπτα μέχρι να διαλυθούν αλλά να μη γίνουν τρίμματα. Εναλλακτικά μπορούμε να τα σπάσουμε με ένα μαχαίρι ή με το γουδί.

Μεταφέρουμε τα αμύγδαλα στον κάδο του μίξερ.

Βάζουμε σε ένα μπολ το αλεύρι και το μπέικιν πάουντερ, ανακατεύουμε με ένα κουτάλι, και τα ρίχνουμε στον κάδο του μίξερ.

Ανακατεύουμε με τα χέρια μας, φορώντας γάντια, ώστε να μη χάσει το μείγμα τη θερμοκρασία του. Η ζύμη θα είναι έτοιμη όταν θα ξεκολλάει από τα τοιχώματα του κάδου ή δεν θα κολλάει στα χέρια μας.

Πλάθουμε τη ζύμη σε μπαλάκια των 25-30 γρ., τα τοποθετούμε σε δόσεις στο ταψί, και πιέζουμε ελαφρώς το κέντρο τους με το δάχτυλό μας. Θα φτιάξουμε περίπου 40 κουραμπιέδες.

Μεταφέρουμε το ταψί στον φούρνο και ψήνουμε για 20-25 λεπτά στην πάνω σχάρα.

Αφαιρούμε το ταψί από τον φούρνο, και επαναλαμβάνουμε την ίδια διαδικασία για όλους τους κουραμπιέδες. Για το σερβίρισμα Μεταφέρουμε τους κουραμπιέδες σε μια πιατέλα σερβιρίσματος. Πασπαλίζουμε με ροδόνηρο και ζάχαρη άχνη.

Βασιλόπιτα με καρύδια

Υλικά:

300 γρ. βούτυρο
250 γρ. κρυσταλλική ζάχαρη
6 αυγά, μεσαία
2 γρ. μαστίχα
350 γρ. αλεύρι γ.ο.χ.
1 κ.γ. κανέλα
1 κ.γ. τριμμένο γαρίφαλο
1 κ.γ. κάρδαμο (κακουλέ), σε σκόνη
1 κ.γ. μαχλέπι, σε σκόνη
1 κ.σ. μπέικιν πάουντερ
1 πρέζα αλάτι
1 κ.γ. εκχύλισμα βανίλιας
ξύσμα πορτοκαλιού, από 1 πορτοκάλι
100 γρ. καρύδια, τριμμένα
βούτυρο, για τη φόρμα
αλεύρι γ.ο.χ., για τη φόρμα
Για τη σύνθεση
400 γρ. βουτυρόκρεμα
500 γρ. ζαχαρόπαστα λευκή
Εκτέλεση:

Προθερμαίνουμε τον φούρνο στους 170ο C στο αέρα.

Σε ένα κατσαρολάκι βάζουμε τα βούτυρο και μεταφέρουμε σε χαμηλή φωτιά να λιώσει. Αφήνουμε στην άκρη να κρυώσει.

Στον κάδο του μίξερ βάζουμε τη ζάχαρη, τα αυγά και χτυπάμε σε μέτρια ταχύτητα με το σύρμα για 3-4 λεπτά να αφρατέψει το μείγμα.

Προσθέτουμε πολύ αργά το κρύο βούτυρο και συνεχίζουμε να χτυπάμε.

Σε ένα γουδί βάζουμε τη μαστίχα και τη χτυπάμε να γίνει σκόνη. Αν σπάει δύσκολα τότε βοηθάμε με 1 κ.γ. ζάχαρη.

Σε ένα μπολ βάζουμε το αλεύρι, τη μαστίχα, την κανέλα, το γαρίφαλο, το κάρδαμο, το μαχλέπι, το μπέικιν, αλάτι και ανακατεύουμε.

Αφαιρούμε τον κάδο από το μίξερ και βάζουμε, τη βανίλια, το ξύσμα πορτοκαλιού και τα στερεά υλικά.

Προσθέτουμε τα καρύδια και ανακατεύουμε με μια κουτάλα.

Μεταφέρουμε το μείγμα σε φόρμα με αποσπώμενη βάση 25 εκ. που έχουμε απλώσει βούτυρο και αλεύρι.

Βάζουμε το φλουρί και ψήνουμε για 50-60 λεπτά. Αφήνουμε να κρυώσει.

Για τη σύνθεση:

Χτυπάμε 200 γρ. βούτυρο στο μίξερ με 200 γρ. ζάχαρη άχνη για να φτιάξουμε μια βουτυρόκρεμα και την αφήνουμε στην άκρη. Συνολικά θα χρειαστούμε 200 γρ. από τη βουτυρόκρεμα. Τοποθετούμε τη ζαχαρόπαστα σε μια επιφάνεια σιλικόνης και την ανοίγουμε με έναν πλάστη.

Ανοίγουμε περίπου 30-35 εκ. ώστε να μπορέσουμε να καλύψουμε όλη τη βασιλόπιτα.

Απλώνουμε τη βουτυρόκρεμα σε όλη την επιφάνεια της βασιλόπιτας και καλύπτουμε με τη ζαχαρόπαστα. Κόβουμε τα κομμάτια της ζαχαρόπαστας που περισσεύουν και ισιώνουμε με το ειδικό εργαλείο για ζαχαρόπαστα.

Στολίζουμε με χριστουγεννιάτικα σχέδια από ζαχαρόπαστα και σερβίρουμε.

Η ιστορία της βασιλόπιτας

Η ιστορία της Βασιλόπιτας είναι μια ιστορία που συνέβηκε περίπου πριν 1500 χρόνια στην πόλη Καισαρεία της Καππαδοκίας, στη Μικρά Ασία.

Ο Μέγας Βασίλειος ήταν δεσπότης της Καισαρείας και ζούσε αρμονικά με τους συνανθρώπους του, με αγάπη, κατανόηση και αλληλοβοήθεια.

Κάποια μέρα όμως, ένας αχόρταγος στρατηγός - τύραννος της περιοχής, ζήτησε να του δοθούν όλοι οι θησαυροί της πόλης της Καισαρείας, αλλιώς θα πολιορκούσε την πόλη για να την κατακτήσει και να την λεηλατήσει.

Ο Μέγας Βασίλειος ολόκληρη τη νύχτα προσευχόταν να σώσει ο Θεός την πόλη. Ξημέρωσε η νέα μέρα και ο στρατηγός αποφασισμένος με το στρατό του περικύκλωσε αμέσως την Καισαρεία.

Μπήκε με την ακολουθία του και ζήτησε να δει το Δεσπότη, ο οποίος βρισκόταν στο ναό και προσευχόταν. Με θράσος και θυμό ο αδίστακτος στρατηγός απαίτησε το χρυσάφι της πόλης καθώς και ότι άλλο πολύτιμο υπήρχε στην πόλη. Ο Μέγας Βασίλειος απάντησε ότι οι άνθρωποι της πόλης του δεν είχαν τίποτε άλλο πέρα από πείνα και φτώχεια, δεν είχαν να δώσουν τίποτε αξιόλογο στον άρπαγα στρατηγό.

Ο στρατηγός με το που άκουσε αυτά τα λόγια θύμωσε ακόμα περισσότερο και άρχισε να απειλεί τον Μέγα Βασίλειο ότι θα τον εξορίσει πολύ μακριά από την πατρίδα του ή κι ακόμη μπορεί να τον σκοτώσει.

Οι Χριστιανοί της Καισαρείας αγαπούσαν πολύ το Δεσπότη τους και θέλησαν να τον βοηθήσουν. Μάζεψαν λοιπόν από τα σπίτια τους ότι χρυσαφικά είχαν και του τα πρόσφεραν, ώστε δίνοντάς τα στο σκληρό στρατηγό να σωθούν. Στο μεταξύ ο ανυπόμονος στρατηγός κόντευε να σκάσει από το κακό του. Διέταξε αμέσως το στρατό του να επιτεθεί στο φτωχό λαό της πόλης.

Ο Δεσπότης, ο Μέγας Βασίλειος, που ήθελε να προστατέψει την πόλη του προσευχήθηκε και μετά παρουσίασε στο στρατηγό ότι χρυσαφικά είχε μαζέψει μέσα σε ένα σεντούκι. Τη στιγμή όμως που ο στρατηγός πήγε να ανοίξει το σεντούκι και να αρπάξει τους θησαυρούς, με το που ακούμπησε τα

χέρια του πάνω στα χρυσαφικά έγινε το θαύμα! Όλοι οι συγκεντρωμένοι είδαν μια λάμψη και αμέσως μετά έναν λαμπρό καβαλάρη να ορμάει με το στρατό του επάνω στον σκληρό στρατηγό και τους δικούς του. Σε ελάχιστο χρόνο ο κακός στρατηγός και οι δικοί του αφανίστηκαν. Ο λαμπρός καβαλάρης ήταν ο Άγιος Μερκούριος και στρατιώτες του οι άγγελοι.

Έτσι σώθηκε η πόλη της Καισαρείας. Τότε ο Μέγας Βασίλειος βρέθηκε σε δύσκολη θέση! Θα έπρεπε να μοιράσει τα χρυσαφικά στους κατοίκους της πόλης και η μοιρασιά να είναι δίκαιη, δηλαδή να πάρει ο καθένας ό,τι ήταν δικό του. Αυτό ήταν πολύ δύσκολο. Προσευχήθηκε λοιπόν ο Μέγας Βασίλειος και ο Θεός τον φώτισε τι να κάνει. Κάλεσε τους διακόνους και τους βοηθούς του και τους είπε να ζυμώσουν ψωμάκια, όπου μέσα στο καθένα ψωμάκι θα έβαζαν και λίγα χρυσαφικά. Όταν αυτά ετοιμάστηκαν, τα μοίρασε σαν ευλογία στους κατοίκους της πόλης της Καισαρείας.

Στην αρχή όλοι παραξενεύτηκαν, μα η έκπληξή τους ήταν ακόμη μεγαλύτερη όταν κάθε οικογένεια έκοβε το ψωμάκι αυτό κι έβρισκε μέσα τα χρυσαφικά της.

Ήταν λοιπόν ένα ξεχωριστό ψωμάκι, η βασιλόπιτα που έφερνε στους ανθρώπους χαρά κι ευλογία μαζί. Από τότε φτιάχνουμε κι εμείς τη βασιλόπιτα με το φλουρί μέσα, την πρώτη μέρα του χρόνου, τη μέρα του Αγίου Βασιλείου!

Λίγο γέλιο

Ανέκδοτα

- Με είπε κουραμπιέ!
- Και εσύ τι έκανες;
- Δεν έβγαλα άχνη...

- Φτιάξε ένα καπουτσίνο.
- Να βάλω κάτι από πάνω?
- Ένα μελομακάρονο.

Ένας δικαστής εκδίκασε μια υπόθεση λίγο πριν από τις διακοπές των Χριστουγέννων.

Ρωτάει λοιπόν τον κατηγορούμενο :

- Γιατί βρίσκεστε κύριε εδώ;
- Επειδή ψώνισα πολύ νωρίς τα Χριστουγεννιάτικα δώρα! απαντάει ο κατηγορούμενος.

-Αυτό δεν είναι ποινικό αδίκημα, λέει ο δικαστής, πόσο πιο νωρίς ψωνίσατε δηλαδή;

-Λίγο πριν ανοίξει το κατάστημα, κύριε δικαστά.

Πώς είμαστε σίγουροι πως ο Άγιος Βασίλης είναι άντρας;

Επειδή μια γυναίκα, ποτέ δεν θα φορούσε γιορτινές μέρες, κάθε χρόνο τα ίδια ρούχα.

-Πώς λένε τον Άγιο Βασίλη όταν έχει μεθύσει;

-Βασιλόπιτα.

Οι γρίφοι των Χριστουγέννων

Εκδηλώσεις της πόλης μας

Χριστουγεννιάτικο Χωριό της Χαράς

Το «Χριστουγεννιάτικο Χωριό της Χαράς» ανοίγει τις πύλες του στις 15 Δεκεμβρίου και κλείνει 6 Ιανουαρίου στην πλατεία Δικαστηρίων με παιχνίδια και χριστουγεννιάτικες δραστηριότητες για μικρούς και μεγάλους με θεατρικά δρώμενα και καθημερινές παράλληλες εκδηλώσεις.

Το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Πρέβεζας συμμετέχει ενεργά στις χριστουγεννιάτικες δράσεις της πόλης:

- Χριστουγεννιάτικο Βazaar με κατασκευές μαθητών και εκπαιδευτικών του σχολείου στις 16 και 17 Δεκεμβρίου
- Χριστουγεννιάτικη γιορτή με μουσική, χορό, τραγούδι, θεατρικό δρώμενο και ευχές από μαθητές της Α' και Β' τάξης στις 17 Δεκεμβρίου 10:30 π.μ.

Οι 10 Καλύτερες Παιδικές Χριστουγεννιάτικες Ταινίες

- 1) Barbie και το πνεύμα των Χριστουγέννων
- 2) Το Πολικό Εξπρές
- 3) The Grinch
- 4) Κλάους: Το Μυστικό των Χριστουγέννων
- 5) Πεντάμορφη και το Τέρας: Τα μαγεμένα Χριστούγεννα
- 6) Μια φορά και έναν καιρό ήταν τα Χριστούγεννα του Micky Mouse
- 7) Ψυχρά και Ανάποδα: Η περιπέτεια του Όλαφ
- 8) Μία Χριστουγεννιάτικη Ιστορία (Christmas Carol)
- 9) Τα Χριστούγεννα της Άντζελα
- 10) Μόνος στο σπίτι

Χριστουγεννιάτικο παραμύθι

«Ένα Δέντρο, Μία Φορά»
του Ευγένιου Τριβιζά

Το δέντρο

Σ' ένα άχαρο πεζοδρόμιο μιας πολύβουης πολιτείας ήταν κάποτε ένα άσχημο παραμελημένο δέντρο. Κανείς δεν το πρόσεχε. Κανείς δεν το φρόντιζε. Κανείς δεν του έδινε την παραμικρή σημασία. Τα φύλλα του είχαν μαραζώσει, είχαν πέσει από καιρό κι είχε απομείνει γυμνό, σκονισμένο και καχεκτικό.

Ποτέ δεν είχε γνωρίσει του δάσους τη δροσιά. Δεν είχαν κελαηδήσει ποτέ στα φύλλα του πουλιά, με δυσκολία να το άγγιζε πού και πού κάποια πονετική ηλιαχτίδα που γλιστρούσε στα κρυφά ανάμεσα στις μουντές και άχα-

ρες πολυκατοικίες που το περιστοίχιζαν.

Οι περαστικοί διάβαιναν δίπλα του με αδιαφορία, βλοσυροί και βιαστικοί, χωρίς να του δίνουν καθόλου σημασία, μερικοί μάλιστα πετούσαν αποτσιγάρα, φλούδια από κάστανα και λερωμένα χαρτομάνηλα κι άλλοι φτύνανε στο χωμάτινο τετραγωνάκι γύρω από τη ρίζα του.

Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, κατάλαβε από κάτι μηχανικούς με σκούρες καμπαρντίνες και κρεμαστά μουστάκια, που έσκυβαν και μουρμούριζαν κι όλο μετρούσαν σκυθρωποί, ότι θα πλάταιναν το δρόμο πλάι του. Κι αν συνέβαινε αυτό, τι τύχη το περίμενε; Θα το πελέκιζαν, θα το ξεριζωναν; Θα το πετούσαν μήπως στα σκουπίδια;

Εκείνο το χριστουγεννιάτικο δειλινό το δέντρο αισθανόταν πιο παραμελημένο, πιο παραπονεμένο από ποτέ. Στα ολόφωτα παράθυρα γύρω του διέκρινε ανάμεσα από τις κουρτίνες χριστουγεννιάτικα έλατα, που χαρωπά παιδιά τα στόλιζαν με κόκκινα κεριά, καμπανούλες, αγγελούδια, ασημένια πέταλα και γιορτινές γιρλάντες και ζήλευε. Ζήλευε πολύ. Πόσο θα ήθελε να είναι έτσι κι αυτό. Χριστουγεννιάτικο έλατο στη θαλπωρή ενός σπιτιού. Να το φροντίζουν, να το στολίζουν, να το καμαρώνουν...

Το παιδί

Ήταν κι ένα παιδί. Τις μέρες έκανε δουλειές του ποδαριού.

Τα βράδια κοιμόταν στο πάτωμα ενός κρύου πλυσταριού στην αυλή ενός εγκαταλελειμμένου κτιρίου με ετοιμόρροπα μπαλκόνια. Κανείς δεν το πρόσεχε. Κανείς δεν το φρόντιζε. Κανείς δεν του έδινε την παραμικρή σημασία. Τα μάγουλά του είχαν χλωμιάσει, τα χέρια του είχαν ροζιάσει, τα μάτια του είχαν γεμίσει θλίψη. Ποτέ δεν είχε γνωρίσει τη ζεστασιά μιας αγκαλιάς, τη θαλπωρή ενός αληθινού σπιτιού.

Εκείνο το κρύο χριστουγεννιάτικο βράδυ το αγόρι αισθανόταν πιο παραμελημένο, πιο παραπονεμένο από ποτέ, γιατί είχε μάθει ότι μετά τις γιορτές θα κατεδάφιζαν το μιζεροκτίριο με το πλυσταριό και δεν θα 'χε πού να μείνει.

Τυλιγμένο στο τριμμένο του παλτό, κοιτούσε απ' τα φωτισμένα παράθυρα

τα λαμπερά σαλόνια με τα γκι και τα μπαλόνια, τις φρουτιέρες με τα ρόδια και τα χρυσαμένα κουκουνάρια, έβλεπε γελαστά αγόρια και κορίτσια να κρεμούν στα χριστουγεννιάτικα δέντρα πλουμίδια αστραφτερά και ζήλευε. Ζήλευε πολύ, πόσο θα 'θελε να στόλιζε κι αυτό ένα έλατο σε κάποιου τζακιού το αντιφέγγισμα, με τα δώρα υποσχέσεις μαγικές ολόγουρά του...

Πώς το 'φερε η τύχη έτσι κι εκείνο το χριστουγεννιάτικο βράδυ και συναντήθηκαν κάποια στιγμή το δέντρο εκείνο κι εκείνο το παιδί.

Η συνάντηση

Εκείνο το δειλινό το παιδί γυρνούσε άσκοπα στους δρόμους της πόλβου-

ης πολιτείας. Κάθε τόσο σταματούσε σε κάποια βιτρίνα. Κόλλανε τη μύτη του στο τζάμι και κοιτούσε με μάτια εκστατικά όλα εκείνα τα λαχταριστά, σε μια βιτρίνα λόφοι από μελομακάρωνα, κουραμπιέδες και πολύχρωμα τρενάκια φορτωμένα με σοκολατάκια,

σε μια άλλη ζαχαρένιοι Αγιο-Βασίληδες με μύτες από κερασάκια και μια παραμυθένια πριγκίπισσα από πορσελάνη να κοιτάζει από το αφιδωτό παράθυρο ενός φιλντισιένιου κάστρου και λίγο παρακάτω, σε μια άλλη βιτρίνα, μια ονειρεμένη τρόικα με έναν πρόσχαρο αμαζά, μολυβένια στρατιωτάκια με κόκκινες στολές καβάλα σε άλογα πιτσιλωτά να καλπάζουν στοιχισμένα στη σειρά και στο βάθος ένα οπάλινο παλάτι σε μια χιονισμένη στέπα.

Έτσι όπως περπατούσε με τα μάτια στραμμένα στις καταστόλιστες βιτρίνες, έπεσε άθελά του πάνω σ' έναν περαστικό με καμηλό παλτό και γκρενά κασκόλ που γύριζε στο σπίτι του φορτωμένος με σακούλες και πακέτα που φύγανε από τα χέρια του, σκόρπισαν στο δρόμο εδώ και κεί. Το παιδί έχασε την ισορροπία του, γλίστρησε, το κεφάλι του χτύπησε με φόρα στο πεζοδρόμιο, ένιωσε μια σκοτοδίνη. Ο περαστικός του 'βαλε οργισμένος τις φωνές, το κατσάδιασε για τα καλά.

Το αλητάκι σηκώθηκε, το 'βαλε στα πόδια, κατηφόρισε παραπατώντας ένα σοκάκι με μια υπαίθρια αγορά, έστριψε ένα δυο στενά και βρέθηκε στο δρόμο με το παραμελημένο δέντρο. Σταμάτησε λαχανιασμένο να πάρει ανάσα, από τα φωτισμένα παράθυρα, τα χρωτισμένα, αχνοφαίνονταν τα γιορτινά σαλόνια με τα έλατα τα στολισμένα.

- Όμορφα δεν είναι; Ακούει τότε μια φωνή.

Ήταν το δέντρο του δρόμου.

- Πολύ. Αποκρίθηκε το παιδί, χωρίς να παραξενευτεί καθόλου που ένα δέντρο μιλούσε, του άρεσε να του μιλάει κάποιος χωρίς να το σπρώχνει, χωρίς να το κατσαδιάζει, χωρίς να το αποπαίρνει.

- Στόλισέ με! - ψιθύρισε το δέντρο - Στόλισέ με και εμένα έτσι!

- Μακάρι να μπορούσα! Πικρογέλασε το παιδί.

- Προσπάθησε, σε παρακαλώ. Ίσως αυτά, ξέρεις, να 'ναι τα στερνά μου Χριστούγεννα, να μην δω άλλα.

- Γιατί το λες αυτό;

- Άκουσα ότι θα πλατύνουν το δρόμο, πελέκι ή ξεριζωμός με περιμένει, ένα από τα δύο... Δεν είμαι σίγουρο ακόμα. Το παιδί σκέφτηκε ότι θα κατεδάφιζαν το ετοιμόρροπο κτίριο με το ξεχαρβαλωμένο πλουσταριό, το καταφύγιό του. Σε λίγο δεν θα 'χε ούτε 'κείνο πού να μείνει. Σε κάποιο χαρτόκουτο ίσως;

- Στόλισε με! Παρακάλεσε άλλη μια φορά το δέντρο. Το παιδί κοίταξε ολόγυρά του.

- Με τι; Απόρησε.

- Ό,τι να 'ναι... κάτι θα βρεις εσύ!! Δεν μπορεί.

- Καλά... Αφού το θέλεις τόσο πολύ, κάτι θα βρω να σε στολίσω...

Συμφώνησε το παιδί κι άρχισε να ψάχνει.

Τα στολίδια

Εκείνη τη στιγμή, λες και κάτι ψυχανεμίστηκε ο ουρανός, έπιασε να χιονίζει, το χιόνι έπεφτε πυκνό... Χάδι απαλό σκέπαζε ανάλαφρα με πάλλευκες νιφάδες στα ολόγυμνα κλωνιά του παραμελημένου δέντρου. Πήρε τότε το μάτι του παιδιού κάτι να αστράφτει λίγο παραπέρα. Μια παρέα πλουσιόπαιδα, που είχαν περάσει από το δρόμο λίγο νωρίτερα, είχαν πετάξει χρωματιστά χρυσόχαρτα από τις καρμέλες που έτρωγαν με λαιμαργία τη μια μετά την άλλη. Το αγόρι μάζεψε ένα ένα τα πεταμένα χρυσόχαρτα, τα μάλαξε με τα δάχτυλά του και έπλασε αστραφτερές πράσινες μπλε και βυσινόχρωμες μπαλίτσες,

μετά ξήλωσε τα κουμπιά του φθαρμένου παλτού και με τις κλωστές κρέμασε τις φανταχτερές μπαλίτσες στα χιονοσκεπαστα κλωνιά του δέντρου.

- Ευχαριστώ! Είπε το δέντρο, ανατριχιάζοντας απ' τη χαρά του.

- Με τι άλλο άραγε να το στολίσω; Μονολόγησε το παιδί.

Λες κι είχε ακούσει τα λόγια του, μια νοικοκυρά τρεις δρόμους παρακάτω άδειασε με φόρα απ' το παράθυρο μιας κουζίνας μια λεκάνη με σαπουνάδα σε μια πλακόστρωτη αυλή. Ο άνεμος πήρε ένα πανάλαφρο σύννεφο από σαπουνόφουσκες και τις ταξίδεψε παιχνιδίζοντας μαζί τους, το αγόρι τις είδε να πλησιάζουν στραφταλίζοντας στο φεγγαρόφωτο, τις κοίταξε με τέτοια λαχτάρα που εκείνες, λες και κατάλαβαν την επιθυμία του, άφησαν τον άνεμο να τις φέρει ένα - δυο γύρους και να τις κρεμάσει στα κλωνιά του δέντρου.

- Όσο πάω κι ομορφαινώ! Καμάρωσε το δέντρο.

- Σίγουρα ομορφαινείς! Συμφώνησε το αγόρι σφίγγοντας γύρω του το παλτό γιατί έκανε πολύ, πάρα πολύ κρύο...

- Κοίτα! Έρχονται!

Ένα φωτεινό σύννεφο πλησίαζε τρεμοπαίζοντας στο σκοτάδι.

- Ελάτε! Τις κάλεσε με το βλέμμα το παιδί.

Και οι πυγολαμπίδες, λάμπεις αλλόκοσμες, τρεμοσβήνοντας ονειρικά, κάθισαν νεραϊδένιες γιρλάντες στα κλωνιά του δέντρου.

Το κρύο γινόταν όσο πήγαινε πιο τσουχτερό. Το χιόνι έπεφτε ολοένα πιο πυκνό. Το αγόρι σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό και τότε το είδε! Είδε το πεφταστέρι κι εκείνο, λες και συνάντησε το βλέμμα του, διέγραψε στο σκοτάδι μια φαντασμαγορική χρυσαφένια τροχιά και ακούμπησε απαλά στην κορφή του δέντρου.

Και ήταν τώρα πράγματι όμορφο το δέντρο λουσμένο στο φεγγαρόφωτο με τα χρυσαφένια μπαλάκια να στραφταλίζουν, τις σαπουνόφουσκες να σιγοτρέμουν, τις πυγολαμπίδες να αναβοσβήνουν κέντημα δαντελένιο στα χιονισμένα του κλωνιά και το πεφταστέρι ν' ανασαίνει χρυσαφένιο φως στην κορφή του.

- Μ' έκανες τόσο, μα τόσο όμορφο - είπε το δέντρο στο παιδί - Σ' ευχαριστώ πολύ. Σ' ευχαριστώ αληθινά... Πόσο θα 'θελα να μπορούσα να σου χάριζα κι εγώ ένα δώρο...

- Μπορείς! Αποκρίθηκε το παιδί χουχουλίζοντας τα χέρια - Άσε με, σε παρακαλώ, να καθίσω στη ρίζα σου για λίγο. Νιώθω τόσο, μα τόσο κουρασμένο, πονάω... και δεν έχω πού να πάω...

- Αμέ! Έλα, κάθισε. Κάθισε στη ρίζα μου όσο θέλεις. Είπε το δέντρο.

- Και να δεις... Θα κάνω εγώ μια ευχή για σένα.

Το παιδί σήκωσε το γιακά, τυλίχτηκε στο παλιό του πανωφόρι, κάθισε στο χιονοσκεπαστο πεζοδρόμιο, αγκάλιασε το κορμί του δέντρου και σφίχτηκε όσο μπορούσε πιο κοντά του.

Το ταξίδι

Το χιόνι έπεφτε γύρω του. Πάνω του πυκνό. Όλο του το σώμα έτρεμε, τα χέρια του είχαν μουδιάσει, τα δόντια του χτυπούσαν. Έκλεισε τα μάτια για να τα προστατέψει από τις ριπές του χιονιού, όταν ξαφνικά - τι παράξενο - άκουσε εκείνον τον ήχο... Τον ήχο τον χαρμόσυνο! Κουδουνάκια τρόικας! Ένα

μαστίγιο ακούστηκε να κροταλίζει, άλογα να καλπάζουν ρυθμικά.

Άνοιξε τα μάτια. Απίστευτο! Στα μελανιασμένα χείλη του άνοιξε ένα χαμόγελο. Από βάθος του δρόμου, θαμπά στην αρχή, αλλά όλο και πιο ξεκάθαρα, την είδε. Είδε την παραμυθένια τρόικα με τα ασημένια κουδουνάκια να πλησιάζει φορτωμένη δώρα διαλεχτά. Την οδηγούσε ένας ροδομάγουλος αμαξάς με γούνινο σκούφο, κόκκινη μύτη και πυκνή κυματιστή γενειάδα. Πίσω από την τρόικα κάλπαζαν στρατιώτες με πορφυρές στολές, καβάλα σε περήφανα άλογα στολισμένα με χρυσαφένιες φούντες...

Παραξευεύτηκε το παιδί. Πώς βρέθηκε εδώ αυτή η τρόικα φορτωμένη τόσα δώρα; Και οι καβαλάρηδες; Κάπου τους ήξερε. Κάπου τους είχε ξαναδεί!

Η τρόικα σταμάτησε μπροστά του, τα άλογα χρεμέτισαν, ο αμαξάς χαμογέλασε, από το παράθυρο της άμαξας πρόβαλε το πρόσωπο της πριγκιποπούλας.

- Τι όμορφο δέντρο! - Χαμογέλασε - Ποιος να το στόλισε άραγε;

- Εγώ! Αποκρίθηκε το παιδί.

- Αλήθεια;

- Ναι.

- Έλα μαζί μου τότε. Έλα να στολίσεις έτσι όμορφα και το έλατο του βασιλιά, να ζήσεις στο παλάτι μας παντοτινά.

- Δεν πάω πουθενά χωρίς το δέντρο μου! Απάντησε το αγόρι.

Η πριγκιποπούλα έδωσε τότε εντολή και οι στρατιώτες του βασιλιά έσκαψαν βαθιά, πήρανε το δέντρο μαζί με τις ρίζες του και το φύτεψαν σε μια πορσελάνινη γλάστρα, μετά το φόρτωσαν στην τρόικα.

Γελώντας πρόσχαρα, ο αμαξάς άπλωσε το χέρι του, βοήθησε το παιδί να ανέβει στην άμαξα να κάτσει πλάι του, τα άλογα στράφηκαν, τον κοίταξαν με τα μεγάλα τους μάτια και ρουθούνισαν ανυπόμονα.

Όλα τα κτίρια, όλα τα φανάρια, όλες οι βιτρίνες, τα πάντα, είχαν τώρα εξαφανιστεί. Μπροστά τους ανοιγόταν μια απέραντη στέπα κι εκεί στο βάθος μέσα από τα διάφανα πέπλα του χιονιού αχνοφαίνονταν μαγευτικοί οι μεγαλόπρεποι τρούλοι κι οι ασιδωτές πύλες του οπάλινου παλατιού!

Ο ροδομάγουλος αμαξάς τράβηξε τα γκέμια. Κροτάλισε το μαστίγιο, τα άλογα χύθηκαν χλιμιντρίζοντας μπροστά, καλπάζοντας όλο και πιο γοργά... Λες κι είχανε φτερά... Σε λίγο η τρόικα κι η ακολουθία της είχαν χαθεί στο βάθος της χιονισμένης στέπας.

Το χιόνι που συνέχισε ολοένα πιο πυκνό το σιωπηλό χορό του έσβησε σχεδόν αμέσως τα ίχνη από τις ρόδες και τα πέταλα των αλόγων..

Λένε οι παλιοί...

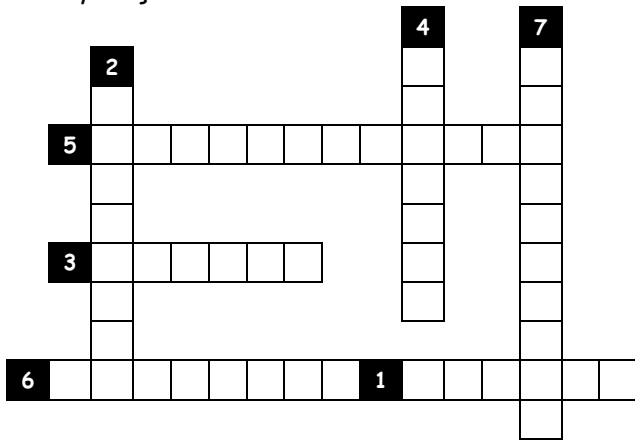
Λένε οι παλιοί ότι το πεζοδρόμιο εκείνο ήταν κάποτε κάπως πιο φαρδύ, ότι φύτεωνε κάποτε κάποιο δέντρο εκεί.

Διηγούνται επίσης οι παλιοί ότι ένα χριστουγεννιάτικο πρωί βρήκαν στη ρίζα του δέντρου ξεπαγιασμένο ένα παιδί σκεπασμένο από το χιόνι, τυλιγμένο σ' ένα τριμμένο παλτό χωρίς κουμπιά, με ένα γαλήνιο χαμόγελο, ένα χαμόγελο ευτυχίας ζωγραφισμένο στο πρόσωπό του.

Λένε ακόμα ότι από τότε κάθε παραμονή Χριστουγέννων, γύρω στα μεσάνυχτα, κάτι παράξενο συμβαίνει, κάτι που κανείς δεν μπορεί να το εξηγήσει. Ένα σμάρι πυγολαμπίδες τριγυρνούν επίμονα τρεμοσβήνοντας σε εκείνο το σημείο, λες και κάτι αναζητούν, λες και γυρεύουνε να θυμηθούνε κάτι, ότι ένας άνεμος αναπάντεχος φέρνει, ποιος ξέρει από πού, ανάλαφρες σαπουνόφουσκες και χρυσόχαρτα αστραφτερά, ενώ την ίδια στιγμή ένα υπέροχο πεφταστέρι διαγράφει στον ουρανό μια φαντασμαγορική τροχιά και πέφτει στο σημείο ακριβώς εκείνο. Έτσι λένε... Ποιος ξέρει;

Ωρα για παιχνίδι!

Σταυρόλεξο

1. Τι στολίζουμε τα Χριστούγεννα;
2. Με τι στολίζουμε το δέντρο;
3. Τι βάζουμε στην κορυφή του δέντρου;
4. Ποιος γεννήθηκε τα Χριστούγεννα;
5. Ποιος φέρνει την Πρωτοχρονιά τα δώρα;
6. Ποιοι οδηγούν το έλκηθρο του Άγιου Βασίλη;
7. Τι τρώμε την Πρωτοχρονιά;

Χριστουγεννιάτικο Κρυπτόλεξο
Βρες τις λέξεις που κρύβονται στο κρυπτόλεξο.

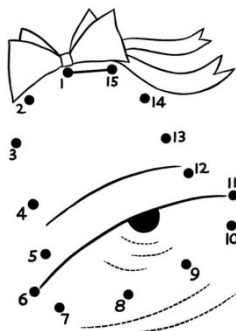
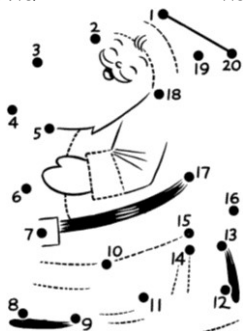

	Χ	Χ	Ρ	Ι	Σ	Τ	Ο	Υ	Γ	Ε	Ν	Ν	Α	Π
Β	Λ	Β	Ν	Σ	Δ	Α	Γ	Γ	Ε	Λ	Ο	Σ	Σ	Ξ
Η	Ο	Ι	Θ	Δ	Ω	Ρ	Α	Ξ	Ψ	Α	Γ	Δ	Τ	Τ
Θ	Σ	Π	Δ	Γ	Ξ	Α	Υ	Τ	Ρ	Τ	Β	Ν	Ε	Π
Λ	Λ	Κ	Ξ	Α	Τ	Ν	Η	Α	Δ	Ο	Υ	Μ	Ρ	Κ
Ε	Ζ	Σ	Ξ	Β	Μ	Δ	Ν	Σ	Ζ	Χ	Ψ	Ω	Ι	Λ
Ε	Ξ	Π	Ρ	Ω	Τ	Ο	Χ	Ρ	Ο	Ν	Ι	Α	Ν	Ξ
Μ	Σ	Α	Γ	Ι	Ο	Σ	Ω	Β	Α	Σ	Ι	Λ	Η	Σ
Ψ	Β	Ν	Ν	Μ	Κ	Λ	Α	Μ	Π	Ι	Ο	Ν	Ι	Α
Μ	Β	Α	Κ	Β	Α	Σ	Ι	Λ	Ο	Π	Ι	Τ	Α	Λ
Ω	Υ	Γ	Β	Ρ	Θ	Υ	Τ	Ι	Ω	Σ	Η	Ξ	Θ	Π
Χ	Ρ	Ι	Σ	Τ	Ο	Σ	Ζ	Κ	Α	Λ	Α	Ν	Τ	Α
Ψ	Χ	Α	Ζ	Α	Β	Γ	Ε	Ν	Ν	Η	Σ	Η	Μ	Ξ

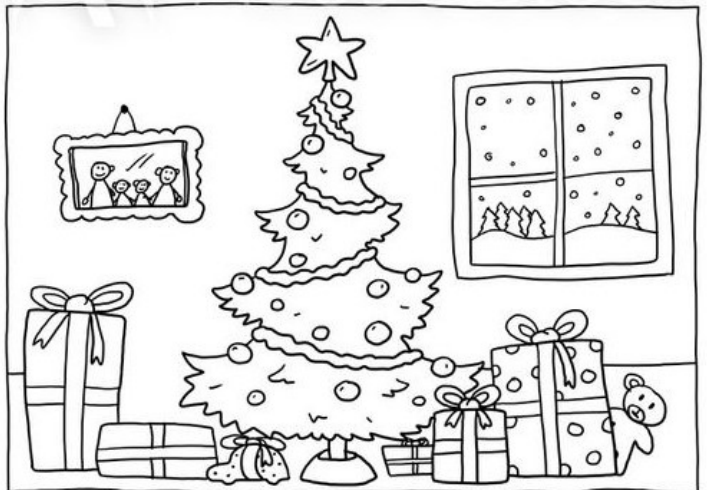
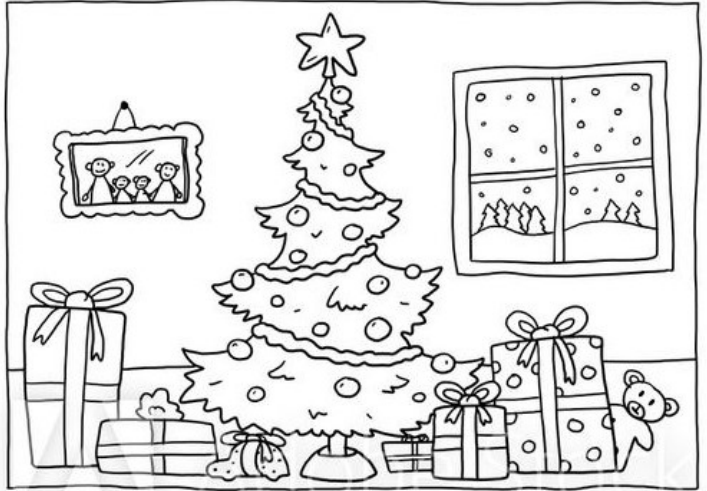
Χριστούγεννα
Άγιος Βασίλης
γέννηση
αστέρι
Παναγία
λαμπιόνια

άγγελος
Βηθλεέμ
έλατο
τάρανδος
Ιωσήφ
κάλαντα

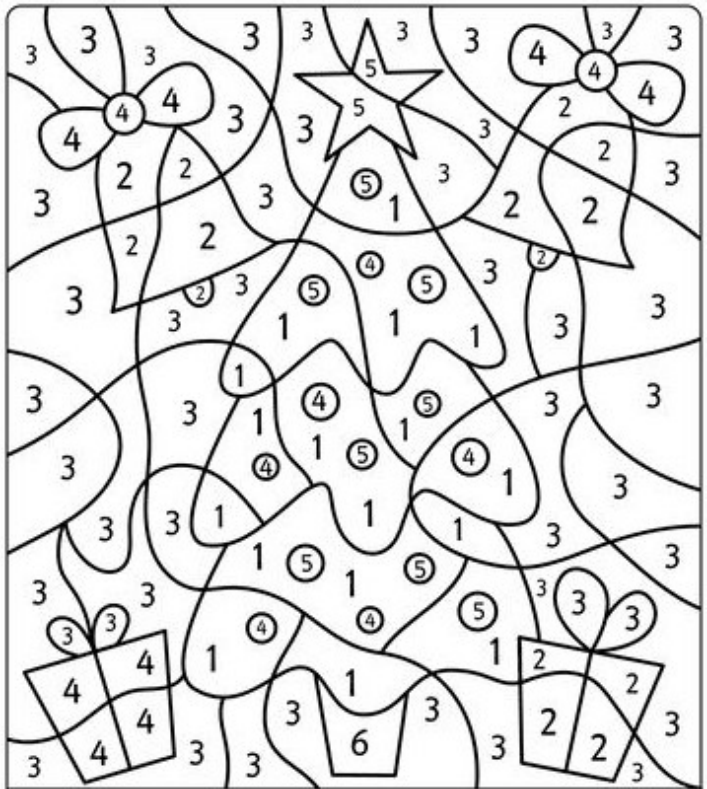
βασιλόπιτα
Πρωτοχρονιά
Χριστός
φάτνη
δώρα

Βρες τις 10 διαφορές.

Χρωμάτισε την εικόνα σύμφωνα με τους αριθμούς.

1 πράσινο 2 πορτοκαλί 3 ανοιχτό μπλε
4 κόκκινο 5 κίτρινο 6 καφέ